ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1929 || ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ || Ἀριθμὸς φύλλου 312

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4389. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων. 1
Νόμος 4400. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1927 συμβάσεως «περὶ συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου». 2
Νόμος 4401. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1928 συμβάσεως «περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 70.000 δκάδων ἀραβοσίτου πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας Μαργαριτίου Ἠπείρου». 3
Νόμος 4412. Περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγγλοαμερικανικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἀνώνυμος Ἑταιρεία». 4

Διατάγματα

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1928 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2073 περὶ Ν. Α. Ταμείου». 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων.

Νόμος 4389

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ἐδαφ. 1 τοῦ κώδικος τῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ ὁριζομένη κράτησις ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν (πλὴν τοῦ ἐπιδόματος τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1926) τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ στρατ. ὑπαλλήλων τῶν πρὸς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ἀντιστοιχούντων ὁρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 14 αἱ λέξεις «τῆς μισθοδοσίας των» ἀντικαθίστανται διὰ «τῶν ἀποδοχῶν των».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου α' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ἀδιαφόρως ἂν οὗτοι προγενεστέρως προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ εἶχον ὑποβληθῇ εἰς τὰς αὐτὰς κρατήσεις δυνάμει τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις διατάξεων».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν τῷ ἐδαφ. 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου κράτησις εἰς βάρος μονίμων ὁπλιτῶν κλπ. ὁρίζεται εἰς 3 ο/ο (τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατόν), διαγραφομένης τῆς ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου τούτου λέξεως «μηνιαίων» καὶ τῆς φράσεως «καὶ ἀπολαμβανόντων μηνιαίου μισθοῦ».

Τὸ ἐδάφιον 15 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου:

«15) Ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν προβιβαζομένων ὁπλιτῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τοὺς τρεῖς μὲν πρώτους μῆνας τοῦ προβιβασμοῦ των διὰ τοὺς μονίμους καὶ ἀνακατεταγμένους ὁπλίτας καὶ τοὺς ἐπὶ ὡρισμένῃ θητείᾳ ἐθελοντάς, κατὰ τὸν πρῶτον δὲ μόνον μῆνα διὰ τοὺς λοιπούς».

Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 17 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κράτησις ὁρίζεται εἰς 2 ο/ο (δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατόν).

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 14 τοῦ κώδικος προστίθεται ἐδάφιον 26 ἔχον οὕτω:

«26) Ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν παρὰ τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ Στρατοῦ πραγείρων καταθέσεων τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τόκῳ καθοριζομένῳ ἑκάστοτε κατόπιν κοινῆς συμφωνίας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν δύο Ταμείων, πάντως οὐχὶ ἐλάσσονι τοῦ ἐκάστοτε καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ καταθέσεις ὄψεως».

Τὸ ἐδάφιον δ' τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ Διαταγμάτων καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων αὐτοῦ», ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἑπομένου:

«Εἰς προεξοφλήσεις συντάξεων καὶ μερισμάτων εἰς τοὺς ἐν ἀποστρατείᾳ μετόχους ἀξιωματικοὺς καὶ ὀρφανικὰς αὐτῶν οἰκογενείας μέχρι δώδεκα μηνῶν ἐπὶ τῷ ἑκάστοτε νομίμῳ τόκῳ ἐτησίως, ἐξ οὗ τὰ 4)5 διατίθενται εἰς πόρους Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ τὸ 1)5 δι' ἀσφάλιστρα διὰ τὰς τυχὸν ζημίας.

»Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια πρὸς τοὺς μετόχους ἀποστράτους ἐν γένει ἀξιωματικοὺς καὶ τὰς ὀρφανικὰς αὐτῶν οἰκογενείας ὁρίζονται μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς δώδεκα μηνιαῖα μερίσματα αὐτῶν».

Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον Ζ' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ., ὡς ἐτροποποιήθη, χορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια πρὸς τοὺς κατωτέρους ἐν ἐνεργείᾳ, τιμητικῇ διαθεσιμότητι, τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ καὶ εἰδικῇ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὺς ὁρίζονται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς τριῶν μηνῶν ἀποδοχὰς αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Θ. Σοφούλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1927 συμβάσεως «περὶ συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου».

Νόμος 4400

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὡς ἔχει ἡ ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1927 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου Ἀλευροβιομηχάνων «περὶ συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου» ἔχουσα ὡς ἕπεται:

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Περὶ συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Καφαντάρη καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἀλεξ. Παπανδρεάσιου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλ. Διομήδους, ἐκ τρίτου τῆς Ἑταιρείας Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου αὐτῆς κ. Σπυρ. Λοβέρδου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀλευροβιομηχάνων ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Θ. Κουμαντάρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως ἐξισωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον σῖτον καὶ καταστῇ δυνατὸν ἵνα οἱ παραγωγοὶ ἀπολαμβάνωσι τῶν ἀναλόγων εἰς τὸ προϊὸν αὐτὸ τιμῶν, ἀποτραπῇ δὲ ἐνδεχομένη σοβαρὰ ὑποτίμησις ἐκ τῆς πρὸς πώλησιν σπουδῆς τῶν παραγωγῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῶν ἄνω ἐκπροσωπούντων αὐτὸ καὶ οἱ ἀλευροβιομήχανοι διὰ τοῦ ρηθέντος ἀντιπροσώπου των ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀλευροβιομηχάνων συγκέντρωσιν καὶ ἀγορὰν τοῦ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἐπὶ ταῖς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριστεομέναις τιμαῖς προσφερθησομένου εἰς τὰ κέντρα τῶν περιφερειῶν τῆς παραγωγῆς πρὸς πώλησιν σίτου, καὶ τὴν κατ' ἀναλογίαν μεταπώλησιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἰδίους βιομηχάνους κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα καὶ διὰ τῆς ὑποκαταστάτου ταύτης Ἑταιρείαν τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαμβάνουσα τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκέντρωσιν τοῦ σίτου, θέλει παραλαμβάνει εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν της ὁρισθησόμενα κέντρα ἐν Θεσσαλίᾳ, Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Βοιωτίᾳ τὸν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν προσφερόμενον πρὸς πώλησιν σῖτον ἐπὶ ζυγίῳ, καταβάλλουσα αὐτοῖς διὰ λογαριασμὸν τῶν βιομηχάνων τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα ἀξίαν τοῦ σίτου, ὃν θέλει μεταφέρει καὶ παραδίδει εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους, εἰσπράττουσα παρ' αὐτῶν τὸ καθοριστεθησόμενον ἀντίτιμον.

Ἄρθρον 3.

Ἅπαντα τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως καὶ μεταφορᾶς, φόρους δημοτικούς, λιμενικοὺς κλπ. ἀπὸ τοῦ τόπου φορτώσεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους θὰ καταβάλλῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς βάρος τῆς ἀξίας τοῦ σίτου προαφαιροῦσα ταῦτα ἐκ τῆς πρὸς τοὺς παραγωγοὺς πληρωτέας κατ' ὀκᾶν τιμῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει τηρήσει ἰδίον λογαριασμὸν εἰς χρέωσιν τοῦ ὁποίου θὰ φέρῃ·

α') Τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως, μεταφορᾶς καὶ διαθέσεως τοῦ σίτου καὶ τοὺς παντὸς εἴδους φόρους.

β') Τὴν πληρωθησομένην εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἀξίαν καὶ

γ') Τοὺς τόκους καὶ προμηθείας τῶν διατεθησομένων κεφαλαίων.

Εἰς πίστωσιν δὲ τὴν παρὰ τῶν ἀλευροβιομηχάνων εἰσπραχθησομένην ὑπ' αὐτῆς ἀξίαν τοῦ ὑπ' αὐτῶν παραλαμβανομένου σίτου, τὴν καταβληθεῖσαν εἰς τοὺς παραγωγοὺς πλέον τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς φόρων, δικαιωμάτων, τόκων κλπ.

Ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ καταλογίζῃ τόκον πρὸς 8 ο/ο.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θέλει ἀναθέσει ὑπ' εὐθύνην αὐτῆς τὴν διαχείρισιν τοῦ σίτου ἀπὸ τῆς παρὰ τῶν παραγωγῶν παραλαβῆς μέχρι τῆς εἰς τοὺς βιομηχάνους παραδόσεως εἰς τὴν ὑποκατάστατον αὐτῆς ἐν προκειμένῳ Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις θὰ ὀργανώσῃ εἰς τὰς οἰκείας περιφερείας τὴν ἐξαγοράν, παραλαβὴν καὶ μεταφορὰν τοῦ παραδιδομένου αὐτῇ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν σίτου εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπέζης ὁριζόμενα κέντρα παραλαβῆς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀλευροβιομήχανοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραλαμβάνωσι ἀνικτικῶς ἐκ τοῦ οὕτω ἐξαγοραζομένου ἐγχωρίου σίτου τόσην κατ' ἐλάχιστον ὅριον ποσότητα ὅση ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πρόσμιξιν τῆς ἡμερησίας ἀλέσεως αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν ποσοστοῦ εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐξ ἐγχωρίου σίτου καὶ ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ σίτου τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἀλευροβιομήχανοι δι' ἐγγράφου των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν θ' ἀναγνωρίσωσιν ἀντιπροσώπους αὐτῶν εἰς τὰ κέντρα φορτώσεως, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁρισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας θ' ἀποτελῶσιν Ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ προβαίνῃ εἰς τὴν κατάταξιν τοῦ προσκομιζομένου σίτου εἰς τὴν οἰκείαν ποιότητα καὶ ἐκτίμησιν αὐτοῦ.

Ὁ προσκομιζόμενος σῖτος δέον νὰ εἶνε στεγνὸς καὶ νὰ μὴ περιέχῃ ξένας ὕλας ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας 2 ο/ο.

Ἐὰν τυχὸν ὁ σῖτος περιέχῃ ξένας ὕλας ἐπὶ πλέον τῆς ἄνω ἀναλογίας τοῦ 2 ο/ο τὸ ἐπὶ πλέον ποσοστὸν ξένων ὑλῶν θὰ ἐκπίπτεται ἐκ τῆς τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἐν πάσῃ διαφωνίᾳ τὴν διαφορὰν θὰ λύῃ ἐπιδιαιτητὴς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Περὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισμοῦ τῆς ποιότητος θὰ συντάσσωνται πρωτόκολλα εἰς τριπλοῦν,ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν βιομηχάνων, τὸ ἕτερον ἡ ὑπηρεσία τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὸ τρίτον ὁ παραδίδων παραγωγός.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῆς παραλαβῆς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως θέλει παραδίδεσθαι πρὸς τὸν παραδώσαντα τὸν σῖτον παραγωγὸν ἐντολὴ (ἐπιταγὴ) πρὸς τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπερ καὶ θὰ πληρώνῃ αὐτῷ τὴν ἀξίαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἢ ἡ ὑπ' αὐτῆς ὑποκατασταθησομένη εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ σίτου Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν οὐδεμίαν ἀναλαμβάνουσιν εὐθύνην διὰ τὴν ποιότητα τοῦ σίτου, εὐθυνόμεναι μόνον διὰ τὴν παράδοσιν τῆς παραλαμβανομένης ποσότητος εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους.

Ἄρθρον 8.

Πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων λόγῳ ἀπωλειῶν, φθορῶν ἢ φύρας φυσικῆς ἢ βλάβης κατὰ τὰς μεταφορὰς μέχρι τῆς ἀποθήκης ὁρίζεται ὡς ἀνώτερον ὅριον φύρας τὸ ποσοστὸν 1.1)2ο)ο.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο θὰ ἀφαιρῆται κατὰ τὴν παράδοσιν.

Ἐὰν δὲ ἤθελεν εἰς τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεως ἐμφανισθῇ πλεόνασμα οἱονδήποτε, τοῦτο θὰ κατανεμηθῇ εἰς τὰς οἰκείας Ἑνώσεις κατ' ἀναλογίαν τοῦ παραδοθέντος ὑπὸ τῶν παραγωγῶν σίτου.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραλαμβάνωσιν ἀπροφασίστως τὰς διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν κομιζομένας, εἴτε σιδηροδρομικῶς, εἴτε διὰ θαλάσσης, κατὰ τὰ κατωτέρω, ποιότητας καὶ ποσότητας σίτου, θέντες εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως τὰς ἀποθήκας αὐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐνοικίου.

Πᾶσα βλάβη, φθορὰ ἢ ἔλλειμμα τοῦ σίτου τοῦ παραδοθέντος εἰς τοὺς βιομηχάνους βαρύνει αὐτούς, μὴ δικαιουμένους νὰ ἀξιώσουν ἀποζημίωσίν τινα.

Ἡ παραλαβὴ ὑπὸ τῶν βιομηχάνων θὰ γίνεται ἐπὶ ζυγίῳ εἰς τοὺς τόπους ἀφίξεως (σιδηροδρομικὸς σταθμὸς ἢ λιμήν), μετὰ ταύτην δὲ ὁ σῖτος θὰ μεταφέρεται εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῶν ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ, φροντίδι καὶ δαπάναις των ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 10.

Αἱ τιμαὶ ἀγορᾶς τοῦ σίτου εἰς τοὺς τόπους τῆς συγκεντρώσεως θὰ καθορίζωνται καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν βιομηχάνων ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένου, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὁριζομένου ὑπὸ τούτου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιλαμβάνηται καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ζητημάτων τῶν ἀναφυομένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, μετέχοντος ὅμως ἑνὸς ἀντιπροσώπου καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ σίτου ὑποκατασταθησομένης Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

Αἱ ἑρμηνεῖαι τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ γίνωνται διὰ δηλώσεως τῶν συμβαλλομένων μερῶν πρὸς τὴν ἄνω ἐπιτροπὴν, συντασσομένων προσθέτων πράξεων, αἵτινες θὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ προμήθεια διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης διαχείρισιν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις συνυπολογιζομένη εἰς τὰ ἔξοδα καὶ χρεουμένου διὰ τῆς προμηθείας ταύτης τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 4 τηρουμένου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως πρὸς ὄφελος τῶν παραδιδόντων τὸν σῖτον αὐτῶν παραγωγῶν μειώσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Θεσσαλικοῦ Ταμείου εἰσπραττόμενον φόρον ἐξαγωγῆς ἐκ τῆς Θεσσαλίας εἰς δραχμὰς 0,10 ο)ο κατ' ὀκᾶν σίτου καὶ ἀλεύρων θεσσαλικοῦ σίτου, καὶ αὐξήσῃ τὸν φόρον τῶν ἐξαγομένων ἀλεύρων ἐκ Θεσσαλίας ἀπὸ 1 ½ εἰς 2 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐγγυᾶται πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἄμεσον ὑπ' αὐτοῦ πληρωμὴν παντὸς ὑπολοίπου ἢ πάσης διαφορᾶς ἀπομενούσης μετὰ τὸ πέρας τῆς διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένης συγκεντρώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς χρέωσιν τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 4 ὁριζομένου λογαριασμοῦ καὶ εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἢ τῆς διαφορᾶς γενήσεται ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀπαλλάσσεται δὲ τέλους χαρτοσήμου καὶ προσθέτου αὐτῇ καὶ αἱ ἐκ ταύτης σχέσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1927.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ὁ Διοικητὴς
ΑΑ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Διὰ τὴν Προνομ. Ἑταιρ. Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος
Δ. Λοβέρδος

Διὰ τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀλευροβιομηχάνων
Κοσμᾶς Πανούτσος

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα τυχὸν προκύψασα δαπάνη θέλει καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀναγραφομένης ἀναλόγου εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μέχρις 1.500.000 δραχμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 16 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(3)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1928 συμβάσεως «περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 70.000 ὀκάδων ἀραβοσίτου πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας Μαργαριτίου Ἠπείρου».

Νόμος 4401

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1928 Σύμβασις «περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 70.000 ὀκάδων ἀραβοσίτου πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας Μαργαριτίου Ἠπείρου» ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 70.000 ὀκάδων ἀραβοσίτου πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας Μαργαριτίου Ἠπείρου.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἰωάν. Κανναβοῦ, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάν. Δροσοπούλου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς ἀραβοσίτου εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας τοῦ Μαργαριτίου Ἠπείρου εἰς τιμὴν εὐνοϊκωτέραν τῆς καθωρισμένης ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου προμήθεια μέχρις 70.000 ὀκάδων ἀραβοσίτου, πρὸς μεταπώλησιν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὡς ἀνωτέρω προμηθευθησόμενος ἀραβόσιτος θὰ εἶνε ἀπολύτως ὑγιής, θὰ εὑρίσκηται δὲ ἐντὸς σάκκων. Ἡ προμήθεια θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας μετὰ τῶν πωλητῶν ἄνευ παρεμβάσεως τοῦ Δημοσίου. Ἡ προμήθεια αὕτη δύναται νὰ γίνῃ εἴτε διὰ παραγγελίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε δι' ἀγορᾶς παρ' εἰσαγωγέων ἐμπόρων εἴτε δι' ἀγορᾶς ἐγχωρίου ἢ ἀλλοδαποῦ ἀραβοσίτου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ καταβάλῃ τὸ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀραβοσίτου ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν καὶ πάντα τὰ συναφῆ ἔξοδα, ὡς ναύλους, ἀσφάλιστρα, δασμούς, φόρους, ἐκφορτωτικὰ, μεταφορικὰ, ἀποθήκευτρα, ἔξοδα προσωπικοῦ κλπ. μέχρι τῆς ἀποθηκεύσεως τούτου εἰς τοὺς τόπους προορισμοῦ, ἀγομένου εἰς χρέωσιν εἰδικοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Προμήθεια ἀραβοσίτου διὰ λ)σμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (Σύμβασις Β'. 1928)» πάσας τὰς οὕτω ἐνεργηθησομένας παρ' αὐτῆς πληρωμάς. Ὁ λ)σμὸς οὗτος θὰ πιστῶται διὰ τῶν εἰσπράξεων αἵτινες θὰ προκύπτωσιν ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ ἀραβοσίτου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα. Ὁ τόκος τοῦ ἀλληλοχρέου τούτου λ)σμοῦ ὁρίζεται εἰς 9 ο)ο ἐτησίως. Ὁ προκείμενος λ)σμὸς διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θέλει κανονισθῇ ὑπὸ τούτου τὸ ἐναργέστερον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1929.

Πρὸς τοῦτο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν καθόλου κίνησιν τοῦ ἀνωτέρω ἀλληλοχρέου λ)σμοῦ. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ λ)σμοῦ τούτου, πρὸς τὰ παρὰ τῆς Τραπέζης προσαγόμενα σχετικὰ ταμειακὰ κλπ. δικαιολογητικὰ στοιχεῖα βεβαιοῖ τὸ πληρωτέον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρεωστικὸν ὑπόλοιπον, ὅπερ δέον νὰ καταβληθῇ αὐτῇ τὸ ἐναργέστερον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1929 διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου εἰς βάρος πιστώσεως ἐγγραφομένης ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργικῆς κλπ. τοῦ ἔτους 1928 — 1929. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν λάβῃ χώραν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1929 ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πληρωμὴ τοῦ ἀπομένοντος τυχὸν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης ὑπολοίπου, δικαιοῦται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτον φέρῃ εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ λ)σμοῦ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἐν προκειμένῳ ἀραβοσίτου θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῖς μετρητοῖς εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε ἄλλως, κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν, πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας Μαργαριτίου Ἠπείρου. Ἐπίσης δύναται νὰ γίνῃ διάθεσις καὶ ἐπὶ πιστώσει, εἰδικῶς ὅμως εἰς τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν ἐκ τιμήματος ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος κοινοποιηθησομένου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Διὰ τὴν ἐπὶ πιστώσει διάθεσιν ταύτην θὰ παρέχωνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀποδείξεις ἐκ μέρους τῶν λαμβανόντων ἀραβόσιτον, βάσει δὲ τῶν ἀποδείξεων τούτων θὰ ἐνεργηθῇ περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συμψηφισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀραβοσίτου πρὸς τὰ λαβεῖν τῶν παραλαμβανόντων ἐπὶ πιστώσει ἀραβόσιτον. Τὴν ἐνέργειαν ταύτην καὶ τὸν τύπον τῶν ἀποδείξεων θέλει κανονίσει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκδοθησομένη. Ἡ τιμὴ πωλήσεως θὰ ὁρίζηται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ἀγορᾶς πλέον τῶν ἐπιβαρυνόντων τὸν ἀραβόσιτον οἱωνδήποτε ἐξόδων προσωπικοῦ, ἐνοικίων, ἀσφαλίστρων, μεταφορικῶν κλπ. μετὰ τοῦ τόκου τῆς Τραπέζης μέχρι τῆς διαθέσεως, ἐξαιρέσει μόνον τῶν ἐλαττουμένων διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰσαγωγικῶν τελῶν ἅτινα καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου καὶ καταβάλλονται παρὰ τούτου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς συνοδευομένης ὑπὸ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ὑποβληθέσεων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης. Καθορίζεται ὅτι τοιαῦτα δικαιολογητικὰ δὲν εἶναι μόνον διπλότυπα τελωνειακῶν ἀρχῶν ἀλλὰ καὶ ἐξωφλημένα τιμολόγια ἀγορᾶς ἀραβοσίτου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Ἡ πληρωμὴ αὕτη ἐνεργεῖται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου εἰς βάρος τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης ὁριζομένης πιστώσεως, κατόπιν βεβαιώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα ζημία ἥτις ἤθελε τυχὸν προκύψει ἐκ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ποσότητος ἀραβοσίτου βαρύνει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, διὰ λ)σμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ ἐργασία αὕτη, καὶ καταλογίζεται ἐντὸς 15 ἡμέ-

ρου ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Συνομολογεῖται δὲ, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εὐθύμιαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ ζημίαν εἴτε λόγῳ μὴ διαθέσεως, εἴτε ἕνεκα βλάβης, κλοπῆς ἢ φθορᾶς τοῦ ἀραβοσίτου κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἀποθήκευσιν, τῆς ζημίας ταύτης βαρυνούσης τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Πάντως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν καὶ ἔγκαιρον διάθεσιν τοῦ ἀραβοσίτου.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῆς ὅλης κινήσεως τοῦ προμηθευθησομένου καὶ διαθεθησομένου ἀραβοσίτου ἀναγνωρίζεται φόρα μέχρις 1 1)2 τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἀπαλλασσομένη τελῶν χαρτοσήμου καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ αὐτῆς ἔγγραφα, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ νομίμως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1928

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν — Ὁ Διοικητὴς

Γ. ΜΑΡΗΣ — Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας

Ι. Ν. ΚΑΝΝΑΒΟΣ

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας ψηφισθεὶς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 16 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης — Κ. Σπυρίδης

Ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(4)

Περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγγλοαμερικανικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἀνώνυμος Ἑταιρεία».

Νόμος 4412

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1929 ἀναστέλλεται ἡ λῆψις παντὸς συντηρητικοῦ ἢ ἀναγκαστικοῦ μέτρου κατὰ τῆς «Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Ἀνωνύμου Ἑταιρείας», ὡς καὶ πᾶσα δικαστικὴ κατ' αὐτῆς ἐπιδίωξις οἱασδήποτε φύσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ὡσαύτως δὲ αἴρονται πάντα τὰ ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου ληφθέντα τοιαῦτα μέτρα κατὰ τῆς αὐτῆς Τραπέζης. Αἱ ποιναὶ εὐθύναι παραμένουσιν ἀμείωτοι.

2. Αἱ περὶ διαμαρτυρίας καὶ ἐμπροθέσμου ἐγέρσεως ἀγωγῆς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλ)κῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν, ὧν αὕτη εἶνε κομίστρια.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Τράπεζα περιέρχεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργουμένην ὑπὸ τριῶν ἐκκαθαριστῶν, ἑνὸς ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ προϊσταμένου τῶν ἐκκαθαριστῶν.

2. Ἡ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκαθαριστῶν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

4. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐκκαθαριστῶν καθορισθήσεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐπιτροπῆς ἐποπτείας ἐκκαθαρίσεως καὶ θέλει καταβληθῇ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ συνολικὸν ποσὸν δραχμῶν 50.000.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐποπτείαν τῆς ἐκκαθαρίσεως συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς νομικοῦ συμβούλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δικαιοῦται εἰς πᾶσαν πληροφορίαν, δύναται δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἐκκαθαριστῶν δι' ἑτέρου διοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2.

2. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐποπτείας δικαιοῦται νὰ παρίσταται ἄνευ ψήφου εἷς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης διοριζομένης κατὰ πρότασιν τούτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης

προηγοῦνται κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ ἔπονται οἱ ἐξ ἄλλων λόγων πιστωταὶ τῆς Τραπέζης.

2. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται οἱ παραδώσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκην χρεώγραφα ἢ ἄλλας ἀξίας διατεθείσας καθ' οἱονδήποτε τρόπον, διατηροῦντες ὅμως ἀκέραια τὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου δικαιώματά των διεκδικήσεως καὶ ὑποχρεούμενοι ὅπως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβῶσιν εἰς ὑπεύθυνον πρὸς τοὺς ἐκκαθαριστὰς δήλωσιν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν προτίθενται νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντά των.

Ὑπαρχούσης παρὰ τῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζῃ τῆς παρακαταθήκης ἢ τῶν πρὸς φύλαξιν δοθεισῶν κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν ἐπιστρέφονται αὗται τοῖς δικαιούχοις. Ἐν ἢ περιπτώσει διετέθη ἡ παρακαταθήκη ἢ αἱ πρὸς φύλαξιν κινηταὶ ἀξίαι ἀλλὰ δὲν εἰσεπράχθη τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1929 παρὰ τῆς Τραπέζης, οἱ δικαιοῦχοι δικαιοῦνται προνομιακῶς πληρωμῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιτίμου ἢ μεταβιβάσεως τῆς σχετικῆς ἀπαιτήσεως ἐξομοιούμενοι πρὸς καταθέτας διὰ τὸ τυχὸν ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον· πρὸς καταθέτας ἐπίσης ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ κομισταὶ ταμειακῶν ἐπιταγῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἐκτὸς ἂν αἱ ἐπιταγαὶ αὗται ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἄλλης Τραπέζης ἢ τρίτου τινὸς παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει πιστωτικὸν ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς ὑπὸ ἐκκάθαρσιν Τραπέζης, ὁπότε οἱ κομισταὶ τῶν ἐπιταγῶν δικαιοῦνται προνομιακῶς πληρωμῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου ἢ μεταβιβάσεως τῆς σχετικῆς ἀπαιτήσεως, ἐξομοιούμενοι πρὸς καταθέτας διὰ τὸ τυχὸν ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον.

Ἐπίσης πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ πιστωταὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τιμολογίων συνοδευομένων ὑπὸ φορτωτικῶν καὶ ἐξ εἰσπράξεως γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, παραδοθέντων πάντων τούτων εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς εἴσπραξιν ἐπὶ προμηθείᾳ ἐκτὸς ἂν ἡ εἴσπραξις ἐγένετο μέσῳ ἄλλης Τραπέζης ἢ τρίτου τινὸς καὶ τὸ ἀντίτιμον δὲν εἰσεπράχθη μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1929 παρὰ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, ὁπότε οἱ πιστωταὶ οὗτοι δικαιοῦνται προνομιακῶς πληρωμῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιτίμου ἢ μεταβιβάσεως τῆς σχετικῆς ἀπαιτήσεως, ἐξομοιούμενοι πρὸς καταθέτας διὰ τὸ τυχὸν ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐκκαθαρισταὶ θέλουσι προβῆ εἰς μίαν προσωρινὴν διανομὴν καὶ μίαν ὁριστικήν. Ἡ προσωρινὴ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῆ εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀξίας λόγου εἰσπράξεις, ἡ δὲ ὁριστικὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσιν οἱ καταθέται καὶ λοιποὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2. Οἱ καταθέται μέχρι ποσοῦ 500 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 80)00 τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν.

Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 500 καὶ μέχρι 1000 δραχμῶν τῶν 60)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 400 δραχμῶν.

Οἱ ἄνω τῶν 1000 καὶ μέχρι 3000 δραχμῶν τῶν 50)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 600 δραχμῶν.

Οἱ ἄνω τῶν 3000 καὶ μέχρι 5000 δρ. τῶν 40)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 1500 δραχμῶν.

Οἱ ἄνω τῶν 5000 καὶ μέχρι 10.000 δραχμῶν τῶν 35)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 2000 δραχμῶν.

Οἱ ἄνω τῶν 10.000—30.000 τῶν 30)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 3500 δραχ.

Οἱ ἄνω τῶν 30,000 τῶν 25)00 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 9000 δρχ.

3. Οἱ λοιποὶ πιστωταὶ δικαιοῦνται πληρωμῆς τῶν 20 ο)ο τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐνεχυριοῦχοι καὶ οἱ πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1929 ἐνυπόδανεισταὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἐνέχυρον ἢ ἡ ὑποθήκη ἐδόθησαν πρὸς ἀσφάλειαν συγχρόνου δανείου εἰς μετρητά, δικαιοῦνται νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑπεγγύου πράγματος, δὲν μετέχουσι δὲ τῆς προσωρινῆς διανομῆς διὰ τὰ τυχὸν ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Εἶναι ὅμως ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος πᾶσα ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑποθήκη ἢ δικαίωμα ἐνεχύρου ὡς καὶ πᾶσα ἐγγραφὴ προσημειώσεως ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης γενομένη μετὰ τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1929 ἐφ' ὅσον ἐδόθησαν πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας τῆς συστάσεώς των ὀφειλῆς, οἱ δὲ δικαιοῦχοι ἐξ αὐτῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας μετέχοντας τῆς προσωρινῆς διανομῆς διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεώς των.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ καταβολὴ τῶν ποσοστῶν τῆς προσωρινῆς διανομῆς εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιούχους γίνεται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτεραιότητος.

α') Προηγοῦνται οἱ κατὰ τὰς ἐξαιρέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 δικαιούμενοι προνομιακῆς πληρωμῆς.

β') Ἀκολουθοῦσιν οἱ καταθέται οἱ ἔχοντες λαμβάνειν μέχρι 50.000 δραχμῶν καὶ οἱ πρὸς τούτοις ἐξομοιούμενοι πιστωταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παράγραφος 2. Εἰς τοὺς καταθέτας ταμιευτηρίου καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 30.000 χορηγεῖται ἐξαιρετικῶς ποσοστὸν 10 ο)ο ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 2 καθορισθέντων τοιούτων. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐν γένει καταθετῶν προηγοῦνται οἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεροι, προτιμωμένων κατὰ σειρὰν τῶν ἀναπήρων πολέμου, ἐργατῶν, ἀπόρων προσφύγων, πολυτέκνων γονέων καὶ προστατῶν οἰκογενειῶν.

γ') Ἔπονται οἱ καταθέται οἱ ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν προτιμωμένων τῶν μικροτέρων, καὶ

δ') Ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ πιστωταί, προτιμωμένων κατὰ σειρὰν τῶν μικροτέρων ἀπαιτήσεων.

2. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω σειρὰν προτεραιότητος κατατάσσονται οἱ δικαιοῦχοι ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν τῆς Τραπέζης, κρινόντων ἐπὶ τῇ βάσει οἱωνδήποτε στοιχείων νομίζουσι συντελεστικῶν διὰ τὴν δικαιοτέραν κατάταξιν αὐτῶν.

3. Ὁ καταρτισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν πίναξ κατατάξεως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐποπτείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐγκρινόμενος ὑπ' αὐτῆς καθίσταται ὁριστικὸς καὶ ἀνέκκλητος.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν μετὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ὑφίσταται ἐνεργητικόν, γίνεται ὁριστικὴ διανομή, εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος συμμέτρως πάντες οἱ πιστωταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετασχόντων τῆς πρώτης διανομῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ὑπόλοιπα, ὡς καὶ οἱ ἐνεχυροῦχοι καὶ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ διαθέσιμα τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ ἢ Ἐμπορικῇ Τραπέζῃ, αἱ δὲ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν τούτων.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐκ δεδουλευμένων μέχρι τέλους Ἰουνίου 1929 μισθῶν καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου προνομιακῶς κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἴτε καὶ πρὸ αὐτῆς.

Ἄρθρον 12.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπισπεύσεως τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς προκαταβολὰς πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν ὑπὸ τύπον δανείου καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς, ἀποδίδονται δὲ αὗται προνομικῶς κατὰ τὰ ὁριζθησόμενα δι' εἰδικῆς μετὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν συμβάσεως, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐποπτείας ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 13.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τῆς Τραπέζης Σάμου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 14.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὁ χρόνος τῆς λήξεως αὐτῆς, ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος θέλουσι κανονισθῆ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἑκάστοτε τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 23 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης — Δ. Δίγκας

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας — Κ. Γόντικας

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2073 περὶ Ν. Α. Ταμείου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν κωδικοποιημένον νόμον 3347 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2873 περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«4) Εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ διαμένοντας, κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι καὶ τῆς δεκάτης πέμπτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ ἰδιοκτήτῳ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου οἰκήματι ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ τῆς προεξοφλήσεως τῶν συντάξεων ἐν Πειραιεῖ κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Ταμείου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 43 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3347 «περὶ Ν. Α. Ταμείου».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 20 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Δ. Νότη Μπότσαρης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α΄ τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως *ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928* ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πωλουμένης τμηματικῶς, ὁρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίσθη ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α΄ Β΄ καὶ Γ΄

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

"ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,,

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» ὡρίσθη εἰς δρ. διακοσίας (200) διὰ τὸ *Ἐσωτερικὸν* καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ *Ἐξωτερικόν*, ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσιευσις εἰς τὸ «*Παράρτημα*» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50/οο (2,50/οο) κατα στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κ. λ. π. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς:

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Διευθύνων
Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.